

До Научното жури, назначено със
Заповед № РЗЗ-4481 от 18.09.2017 г. на
Ректора на ПУ „Паисий Хилендарски“

СТАНОВИЩЕ

**от доц. д-р Константин Василев Пехливанов, Юридически
факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“**

Относно дисертационен труд с наименование „Принципи на българското екологично право“ за присъждане на научна степен „доктор на науките“

Област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки,
професионално направление 3.6. Право, докторска програма
„Административно право и административен процес“

Автор: проф. д-р Георги Петров Пенчев

Първично звено: Катедра „Публичноправни науки“, Юридически
факултет, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“

Уважаеми членове на научното жури,

Назначен съм за член на научното жури в процедурата за защита на дисертационен труд на тема „Принципи на българското екологично право“ за придобиване на научната степен „доктор на науките“ по област на висше образование 3. „Социални, стопански и правни науки“, професионално направление 3.6. „Право“, докторска програма „Административно право и административен процес“ със Заповед № РЗЗ-4481 от 18.09.2017 г. на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Автор на дисертационния труд е проф. д-р Георги Петров Пенчев, на основен трудов договор в Катедра „Теория и история на правото“ към Юридическия факултет на ПУ. С решение на журито (Протокол №1) съм определен за автор на становище в процедурата.

Относно допустимостта на процедурата: до 2010 г. действа Класификация на специалностите на научните работници в Република България, утвърдена със Заповед № 114-111 от 1990 г. на министъра на науката и висшето образование и председателя на Висшата атестационна комисия. Според тази класификация съществува научна специалност „Природозащитно право“, шифър 05.05.21. По тази научна специалност Георги Пенчев е придобил ОНС „кандидат на науките“ (след 1995 г. – „доктор“) през 1990 г. и научните звания „старши научен сътрудник II

степен“ (след 2010 г. – доцент) през 1999 г. и „професор“ през 2009 г. Класификацията е отменена с § 3 на ПМС № 202/2010 г. Смятам, че научната област на Екологичното право (или природозащитното право) има известна интердисциплинарност, но попада основно в полето на Административното право, поради което Катедра „Публичноправни науки“ на Юридическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ правилно е определена като първично звено по смисъла на ЗРАСРБ, а дисертационният труд може да бъде допуснат до защита в рамките на акредитирана докторска програма „Административно право и административен процес“.

Кандидатът в процедурата е представил дисертационен труд с наименование „Принципи на българското екологично право“, издаден през 2017 г., ISBN 978-619-90834-0-6, и пълен комплект документи, съответстващ на изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и Правилника за развитие на академичния състав на ПУ, за които представям настоящото становище. Изпълнено е изискването на чл. 12, ал. 4 ЗРАСРБ дисертационният труд да не повтаря буквално темата и значителна част от съдържанието на представения за придобиване на образователна и научна степен "доктор", тъй като кандидатът е придобил предната степен с дисертационен труд с наименование „Имуществена отговорност за замърсяване на водите в НР България“.

В обобщение, процедурата отговаря на изискванията за допустимост и дисертационният труд може да бъде разгледан по същество.

Относно качествата на дисертационния труд:

Дисертационният труд в отпечатана форма има обем 316 страници, без отчитане на библиографията. Цитираната литература е изключително обемна и равностранны – повече от 300 заглавия на български и руски език и над 60 на латиница. Само по себе си това прави впечатление за сериозен научен труд, синтезирал правните изводи на голям обем ползвана литература, и говори за научните качества на автора. Към написването на труда е подходено сериозно и съвестно. Има много малко хабилитирани специалисти в тази област и дисертационният труд е първото ми известно цялостно съчинение в областта, както и едно от много малкото съчинения, посветени на правните принципи в специализиран правен отрасъл.

Глава първа на труда е общотеоретична и в нея се изяснява юридическата природа на принципите на правото през призмата на общата теория на правото и правната доктрина на специализирания отрасъл (екологичното право). Правят впечатление обособените от автора девет дискуссионни научни тези относно правната същност на принципите на правото.

Глава втора е посветена на принципите на екологичното право на ЕС, както и на международното екологично право, доколкото България е страна по международни договори относно опазване на околната среда.

В третата глава са анализирани принципите на българското екологично право, както са уредени в съответните нормативни актове. Тук са налице предложения *de lege ferenda* с практическо значение.

За основни принципи на дисертационния труд намирам следните:

- Изчерпателно изброяване на становищата относно природата на понятието „правен принцип“ у нас и в чуждестранната доктрина, включително специализираната екологичноправна (с. 149 – 172). Обособени са общо девет дискуссионни тези в нашата и чуждестранната правна доктрина относно юридическата природа на принципите на правото (с. 34 - 147);
- Разглеждане и анализ на практиката на ВАС, налична към момента на издаване на труда (с. 27 – 30);
- Анализирани са принципите на правото на Европейския съюз, които влияят на българското екологично законодателство (с. 173 - 213);
- Съществен авторски принос е систематизирането на седем характерни особености на принципите на екологичното право като отрасъл на правната система (с. 279 - 288);
- Самостоятелно значение имат предложенията *de lege ferenda* за усъвършенстване на българското екологично право (с. 292 и сл.). От тази категория са предложения за нова редакция на чл. 3 от Закона за опазване на околната среда (с. 307 - 308), чл. 3 от Закона за почвите (с. 322 - 323) и чл. 8 от Закона за горите (с. 320);

Единствената ми забележка към дисертационния труд е: доколкото той се защитава в рамките на акредитирана докторска програма „Административно право и административен процес“, редно би било да се изложи теза дали тези принципи съставляват част от принципите на специалната част на административното право или според автора това вече са принципи на обособяващ се нов правен отрасъл.

В заключение: смятам, че дисертационният труд „Принципи на българското екологично право“ с автор проф. д-р Георги Пенчев изпълнява изискването на чл. 12, ал. 3 ЗРАСРБ: „Дисертационният труд трябва да съдържа теоретични обобщения и решения на големи научни или научноприложни проблеми, които съответстват на съвременните постижения и представляват значителен и оригинален принос в науката“. С представянето на този научен труд кандидатът заслужава присъждането на научната степен „доктор на науките“.

Предлагам на научното жури да присъди на проф. д-р Георги Пенчев научната степен „доктор на науките“ по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право, докторска програма „Административно право и административен процес“ и аз самият ще гласувам в този смисъл.

Подпис

(доц. д-р Константин Пехливанов)

22 ноември 2017 г.
Пловдив